

Nedělní ráno

Pavel Bobek

Zvonil budík ,bylo ráno, v hlavě mé byl kámen snad a pod ním tm
a
když jsem snídal džbánec piva, ještě zdálo se, že divnou příchu
ť má
Když jsem spláchl chladnou vodou z očí sny a z tváře závoj šedi
vý
řek mi pohled pouhý z okna ven, že nedělní je den a lenivý

Já cítil dál ,že v ústech mám chuť cigaret a písní prošlé noci
tak jsem vyšel ven a díval se jak slunce nový den má ve své moc
i
A pak mi vánek poslal vstříc tu vůni nedělní ,co z horkých plot
en voní
a náhle chtěl jsem být zas s tebou,někde za městem ve stínu jab
loní

R: Já chtěl bych být v nedělní ráno, v chodníku kvádrem žulovým
a proč divný smutek mívám,to snad se nikdy nedovím
Vždyť snad i smrt je méně vážná, než tyhle chvíle nedělní
kéž mi zvony raní písní,na prášek srdce rozmělní

Šel jsem dál tou vůni ranní kolem bílých kočárku a dětských maš
li
pak jsem dlouho stal a díval se na věci které svět občas kráší
Snad vrátil se mi zrak a já se pojednou zas díval na svět zpřím
a
teď už možná tvému štěstí lépe rozumím ač vím že nejsi má

R: